

opusdei.org

Prelatens brev (januar 2007)

Biskop Javier Echevarrías brev til Opus Deis medlemmer. Det sentrale temaet er fred:

”Hvilken fred sprer vi blant mennesker? Kan de være enige i at vi elsker dem?” spør Prelaten.

01.03.2007

Mine kjære: måtte Jesus bevare mine døtre og sønner!

I juletiden minner Kirken oss ved flere anledninger om at ved det

viktigste tidspunktet i historien, da Gud ble menneske og kom til jorden, lød en gledesang i himmelen: *Gloria in excelsis Deo, et super terram pax in hominibus bonae voluntatis* (Lk 2, 14). Englehymnen viser at det å ære Gud og fred på jorden er to ting som går hånd i hånd. Ved å kalle oss til å delta i hans innerste liv, har Herren innlemmet oss i det uendelige kjærlighetsfellesskapet som finnes i den hellige Treenighets midte. Det var med dette formål Gud Fader sendte sin Sønn til verden. Deretter sendte Faderen og Sønnen oss Den hellige ånd. Helt siden den tid og til tidenes ende sender han ut sin kjærlighet, sin glede og sin fred gjennom Kirken, som er Guds familie på jorden.

Nettopp i dag, den første januar, feirer vi Verdensfredsdagen. Det er en passende dag for å be Herren om å sende denne himmelske gave inn i hvert hjerte og i samfunnet. Som Den

hellig far minnet om i begynnelsen av advent er ”fred det mål som hele menneskeheten streber etter. For dem som tror, er ”fred” et av de vakreste navnene på Gud, som vil at alle hans barn skal forstå hverandre.” (Preken 2/12 2006)

Kristus kom for å rive den muren som skilte jødene fra hedningene ved å gjøre begge til ett folk (se Ef 2, 14-17) som tjener Gud i rettferdighet og hellighet. Han kom for å skape fred, ”ikke bare mellom jøder og ikke-jøder, men mellom alle nasjoner – ettersom alle nedstammer fra Gud selv, universets eneste Skaper og Herre.” Preken i Efesus, 29/11 2006

I dette henseende har pавens budskap for Verdensfredsdagen dette året en svært talende tittel: ”Mennesket – fredens hjerte”. Paven vil understreke at de forsøk som gjøres for å fremme fred på jorden visseilig alltid er hederlige, men blir

nytteløse og kortvarige om det ikke finnes en oppriktig vilje til å respektere menneskets verdighet hos alle. Han sier: ”Jeg er nemlig overbevist om at freden fremmes hvis man har respekt for mennesket og at hvis vi gjenoppretter fred i verden, skaper vi forutsetninger for en ekte ”universell humanisme”. På denne måten forbereder vi en fremtid for kommende generasjoner uten frykt.” (Budskap til Verdensfredsdagen 2007, 8/12 2006, nr. 1)

Paven minner om de mange konsekvenser som dette grunnleggende prinsipp har: retten til liv og til religionsfrihet, alle menneskers naturlige likeverd, gjenspeilt i beskyttelsen av menneskerettighetene, nødvendigheten av å fremme fellesskap og forståelse mellom forskjellige religioner, kulturer og folk... Som en helt nødvendig

forutsetning påpeker han at den sanne fred er en gave fra Gud og en oppgave for menneskene. Som Guds gave hadde den blitt lovet til mennesker i lang tid, men ble sendt til jorden bare i og med Jesu Kristi fødsel. "*Ecce pax non promissa, sed missa*", skriver den hellige Bernhard. "Se denne fred, ikke forutsendt men sendt, ikke tenkt men skjenket, ikke profetert men presentert. Se en sekk full av barmhjertighet, som Gud Fader sendte til jorden, en sekk som skulle briste under lidelsen, for at løsepengene som lå gjemt i den skulle renne ut. Ja, en sekk, liten men velfylt. Skriften sier: 'Et barn er oss gitt', men 'i ham bor hele guddommens fylde'." (Den hellige Bernhard, første preken til Herrens Åpenbaring) La oss takke Gud for hans uendelige barmhjertighet, også på vegne av dem som ikke har erkjent den. La oss føle behov for å elske alle mennesker. La oss tenke

mer på den hellige Josemaría som syntes at verden var for liten.

Fred innebærer samtidig en oppgave som har blitt gitt mennesker av god vilje – *bonae voluntatis*; en god vilje som springer ut av den kjærlighet Gud har for oss. Som dere vet, kan man oversette englenes sang mer bokstavlig slik: "... og fred på jorden for mennesker som elsker Gud."

Oppdraget med å fremme fred gis ikke bare til dem som direkte har ansvar for det offentlige liv, men til alle medborgere uten unntak, i henhold til hver enkelts muligheter. La oss hver dag oppfylle denne gledesfulle oppgaven med å anstrenge oss for å være "fredens og gledens såmenn" – som vår Far likte å si – i alle de forskjellige områdene av vår tilværelse. Hvilken fred sprer vi blant mennesker? Kan de være enige i at vi elsker dem? Hvordan ber vi for dem som lider?

Det første området der vi bør fremme fred er i vår egen sjel, der denne Guds gave bør herske slik at vi siden kan formidle den til andre. Fra menneskets hjerte kommer det onde, men med Guds nåde fødes også de gode tingene som mennesket kan gjøre. *Et godt menneske henter gode ting frem fra sitt hjertes gode forråd, og et ondt menneske onde ting fra sitt onde indre. For munnen bærer frem det hjertet er fullt av.* (Lk 6, 45)

Benedikt XVI sier: "Nåde" er den kraft som forvandler mennesket og verden; "fred" er den modne frukten av denne forvandlingen." (Preken i Efesus 29/11 2006) Men menneskets frie medvirkning er nødvendig for Guds frelsesplan. Ettersom årsaken til konflikter til syvende og sist ligger i hjertet, er det derfor nødvendig at hver enkelt med besluttomhet utkjemper sin indre kamp for å befeste Guds herredømme i vår egen sjel.

Det er en sannhet som er like gammel som evangeliet, selv om mange dessverre ikke kjenner den eller ikke omsetter den i handling. Herren sa: *Tro ikke at jeg har kommet med fred til jorden. Jeg har ikke kommet med fred men med sverd* (Mt 10, 34) Han snakket om kampen mot synden, som er en uunnværlig betingelse for den sanne freden.

Når det virkelig gjøres en anstrengelse for å rykke opp syndens ugress og for å etterligne Kristus, forvandles den kristnes liv til god jord, der de dyder kan vokse opp som gjør en freds- og kjærlighetsfull sameksistens mellom mennesker fra de mest ulike bakgrunner mulig. Som Benedikt XVI sa: "Ved siden av naturens økologi finnes det altså så å si også en "humanøkologi" som på sin side krever en "samfunnsøkologi". Han legger til: "Derfor er det på høy tid (...) at vi engasjerer oss i en humanøkologi

som får ”fredens tre” til å vokse.
(Budskap til Verdensfredsdagen
2007, 8/12 2006, nr. 8 og 10).

La oss spre Den hellige fars ønsker
overalt. La oss samtidig storhjertet
be Gud om tilgivelse og godtgjøre for
de synder som vi begår mot Ham,
også for dem som synder i store deler
av verden ved å fremme en levemåte
som strider mot den naturlige loven
og derfor mot menneskets verdighet.

Med det nye året feirer vi Maria,
Guds mor, den tittelen som utgjør
roten til alle de nådegaver som
Herren har gitt vår Mor. La oss
vende oss til henne fulle av tillit og la
oss legge vår personlige kamp for å
oppnå hellighet samt vår bønn om
fred i hennes hender. Hun, *Regina
Pacis*, vil fra Jesus Kristus,
fredsfyrsten, utvirke denne gave som
så mange mennesker, Kirken og hele
verden lengter etter.

Med all kjærlighet velsignes dere av

deres Far

+ Javier

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
prelatens-brev-januar-2007/](https://opusdei.org/nb-no/article/prelatens-brev-januar-2007/)
(13.03.2026)